

Zitting 1982–1983

17 524

Herziening van bepalingen van het Wetboek van Strafrecht en van enkele andere wetten in verband met de indeling van strafbare feiten in geldboetecategorieën (Wet indeling geldboetecategorieën)

Nr. 7

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 3 mei 1983

In het wetsontwerp worden de volgende wijzigingen aangebracht.

I

Artikel II wordt als volgt gelezen:

De gemeentewet wordt als volgt gewijzigd:

a. In artikel 195 wordt in plaats van «of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden» gelezen: of geldboete van de eerste of tweede categorie.

b. In artikel 196 vervallen de woorden «geldboete of» en «voor elk».

II

Artikel X wordt als volgt gelezen:

De Wet op het Levensverzekeringbedrijf (Stb. 1922, 716) wordt als volgt gewijzigd:

a. In artikel 68, eerste lid, wordt in plaats van «wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drieduizend gulden» gelezen: wordt gestraft hetzij met hechtenis van ten hoogste zes maanden en geldboete van de derde categorie, hetzij met één van deze straffen.

b. In de artikelen 69, eerste lid, 70, eerste lid, 71, eerste lid en 74 wordt telkens na de woorden «wordt gestraft» gelezen: met de in artikel 68, eerste lid, omschreven straf.

c. In de artikelen 73 en 75 wordt in plaats van de zinsnede «gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden» telkens gelezen: gestraft hetzij met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en geldboete van de vierde categorie, hetzij met één van deze straffen.

III

Artikel XIII wordt als volgt gewijzigd.

Het gestelde onder a wordt gelezen:

Artikel 34

Onverminderd artikel 39, derde en vijfde lid, wordt overtreding van het bepaalde bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, voor zover die

overtreding uitdrukkelijk als strafbaar feit is aangemerkt, gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van de tweede categorie.

IV

Artikel XIX wordt als volgt gelezen:

De Provinciewet wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 87, eerste lid, wordt in plaats van «of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden» gelezen: of geldboete van de eerste of tweede categorie.

Van het tweede lid van dat artikel wordt de laatste zinsnede gelezen: kan de rechter hechtenis tot het dubbele van het gestelde maximum opleggen.

Toelichting

I en IV

Het lijkt wenselijk de gemeentelijke en provinciale wetgever de bevoegdheid te verlenen tegen een overtreding van zijn verordeningen een geldboete te bedreigen van de eerste of tweede categorie. De lagere wetgever heeft in de voorgestelde, gewijzigde bepaling, de keus tussen de eerste en tweede categorie. De eerste categorie zal in aanmerking komen voor lichte overtredingen, de tweede voor zware overtredingen.

De gemeentelijke en provinciale wetgever kunnen op deze wijze aangeven welk gewicht zij toekennen aan een overtreding van een door hen vastgestelde norm.

II

In artikel X zijn enige wijzigingen van technische aard aangebracht. In de eerste plaats is de wijze waarop de Wet op het Levensverzekeringbedrijf is geciteerd, meer in overeenstemming gebracht met artikel 88 van deze wet (zie ook artikel 342, van Boek 2, van het Burgerlijk Wetboek). In de tweede plaats is om alle onduidelijkheid te voorkomen, preciezer aangegeven, welke woorden in de artikelen 69, eerste lid, 70, eerste lid, 71, eerste lid en 74, worden vervangen door een nieuwe tekst. In de laatste plaats is het citaat uit artikel 73 van deze wet onder artikel X onder c van het wetsontwerp, nauwkeuriger omschreven.

III

Artikel XIII is aangepast aan de inmiddels op 17 februari 1983 in werking getreden Grondwet. Het bestaande artikel 34 van de Wegenverkeerswet laat binnen de aangegeven grenzen de nadere bepaling van de hoogte van de straf onder meer over aan de algemene maatregelen van bestuur die krachtens artikel 2 kunnen worden vastgesteld. Artikel 89, tweede lid, van de Grondwet sluit een dergelijke delegatie uit. Ingevolge artikel 140 van de Grondwet blijft de gelding van de bestaande bepaling in tact. Een wijziging van artikel 34 van de Wegenverkeerswet, zoals voorgesteld in het ontwerp van de Wet indeling geldboetecategorieën, kan echter niet profiteren van dit overgangsregime. Daarom is het nodig het wetsontwerp op dit punt aan te passen. Bij de parlementaire behandeling van de Grondwet is in het bijzonder voor deze bepaling van de Wegenverkeerswet reeds de aandacht gevraagd (Tweede Kamer, zitting 1978-1979, 15047, nr. 7, blz. 11).

Het delegatieverbod van artikel 89, tweede lid, van de Grondwet heeft slechts betrekking op algemene maatregelen van bestuur, niet op verordeningen die de provincies of de gemeenten vaststellen. Deze verordeningen worden genoemd in de artikelen 5 resp. 6 van de Wegenverkeerswet. Het

bestaande artikel 34 van de Wegenverkeerswet stelt tevens vast welke straf provinciale staten resp. de gemeenteraad ten hoogste kunnen stellen op overtreding van hun verordeningen. Omdat dit maximum overeenkomt met dat genoemd in artikel 87, eerste lid, van de Provinciewet en artikel 195 van de gemeentewet, lijkt het niet nodig deze bijzondere regeling in het gewijzigde artikel 34 van de Wegenverkeerswet te handhaven. Het bijzondere regime van het bestaande artikel 34 van de Wegenverkeerswet voor deze verordeningen zou daarmee worden losgelaten, waardoor de algemene regeling van de genoemde bepalingen van de gemeentewet en de Provinciewet herleeft. Ten opzichte van de bestaande regeling heeft dit tot gevolg dat provinciale staten en de gemeenteraad, anders dan nu, op overtreding van hun verordeningen krachtens artikel 5 resp. 6 van de Wegenverkeerswet, desgewenst de bijkomende straf kunnen stellen van openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak. Het is aan de rechter om in het concrete geval te bezien, of deze bijkomende straf ook daadwerkelijk moet worden opgelegd. Tegen een dergelijke uitbreiding van het sanctiearsenaal van de provinciale en gemeentelijke wetgever lijkt, als zijnde van ondergeschikt belang, geen bezwaar te bestaan. De voorgestelde bepaling heeft verder een gewijzigd regime in geval van recidive tot gevolg.

De vraag is gerezen of ook artikel 39, derde lid, van de Wegenverkeerswet wat de ontzegging van de rijbevoegdheid betreft, aanpassing behoeft in verband met het delegatieverbod van artikel 89, tweede lid, van de Grondwet. De beantwoording van deze vraag vergt nog nadere studie en overleg. Het zou trouwens het kader van het onderhavige wetsontwerp ontstijgen ook deze bepaling van de Wegenverkeerswet hierin te wijzigen. Het is mogelijk artikel 34 te wijzigen onafhankelijk van artikel 39.

Bij de formulering van het nieuwe artikel 34 is rekening gehouden met wetsontwerp 16092 tot wijziging van de Wegenverkeerswet.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes